

Dosarul nr. 2ra-264/2022
2-19108147-01-2ra-25022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (L. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, I. Dutca, A. Malii)

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alexandru Chirnev, reprezentat de avocatul Irina Iațiuț,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Chirneva împotriva lui Alexandru Chirnev, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani, mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, partajarea averii proprietate comună în devălmășie și,

acțiunea reconvențională depusă de către Alexandru Chirnev împotriva Elenei Chirneva, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău cu privire la determinarea domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 03 iulie 2019, Elena Chirneva a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva lui Alexandru Chirnev, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani, mun. Chișinău, solicitând desfacerea căsătoriei înregistrată cu Alexandru Chirnev la 27 aprilie 2020 în OSC sectorul Râșcani, mun. Chișinău, trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. 200, partajarea bunului mobil proprietate comună în devălmășie a soților, automobilul de model „Xxxx”, număr de înmatriculare XXXX, prin vânzarea acestuia la licitație și atribuirea a câte ½ cotă-parte din prețul de vânzare, stabilirea cu mama a domiciliului copilului minor Xxxx, născut la xxxx, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în mărime fixă de 2 000 de lei din momentul depunerii acțiunii până la atingerea vârstei de 18 ani și încasarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 10 347 de lei și cheltuielile de asistență juridică (f.d. 76-77, 84-85).

În motivarea acțiunii Elena Chirneva a indicat că la 27 aprilie 2012 a înregistrat căsătoria cu Alexandru Chirnev, eveniment trecut în registrul actelor de stare civilă cu nr. 200 în OSC sectorul Râșcani, mun. Chișinău. Din căsătorie au un copil comun, Xxxx, născut la xxxx.

Reclamanta a menționat că, viața în comun a eșuat, datorită incompatibilității caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire, a ajuns la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familie, motiv din care acordarea unui termen pentru împăcare este inoportun.

Reclamanta a susținut, că în timpul căsătoriei au dobândit împreună cu pârâtul bunul mobil care constituie proprietate comună în devălmășie, și anume, automobilul de model „Xxxx”, număr de înmatriculare XXXX, înregistrat după pârâtul Alexandru Chirnev. Astfel, ținând cont de principiul egalității cotelor-părți în proprietatea comună în devălmășie, inserat în art. 26 alin. (1) din Codul familiei, și în conformitate cu prevederile art. 561 alin. (1) din Codul civil, partajul bunului proprietate comună pe cote-părți se face în natură, proporțional cotei-părți a fiecărui proprietar, iar alin. (3) lit. b) prevede că dacă bunul proprietate comună pe cote-părți este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură, partajul se face prin vânzarea bunului în modul stabilit de coproprietari ori, în caz de neînțelegere, la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei, dacă niciunul dintre coproprietari nu a cerut atribuirea întregului bun sau dacă această cerere nu poate fi satisfăcută.

Astfel, consideră că drepturile părților nu vor fi lezate și fiecare dintre ei își vor putea valorifica real și la justa valoare drepturile sale patrimoniale prin vânzare la licitație a automobilului de model „Xxxx”, număr de înmatriculare XXXX, cu atribuirea în beneficiul său și a lui Alexandru Chirnev a câte $\frac{1}{2}$ din prețul de vânzare la licitație a automobilului.

Reclamanta a remarcat că întrucât locuiesc separat, iar copilul se află cu ea, consideră oportun și necesar de a determina domiciliul copilului minor cu mama, având în vedere calitatea sa, și faptul că manifestă un interes sporit față de creșterea și educația copilului, sarcina aceasta revenindu-i în exclusivitate, și totodată, acordându-i copilului minor maximă atenție referitor la necesitățile fiziologice și spirituale între crearea unui mediu favorabil dezvoltării și creșterii sale sănătoase, de asemenea, nu se opune întâlnirilor dintre Alexandru Chirnev cu feciorul lor comun.

Reclamanta a invocat prevederile art. 74 și 75 din Codul familiei, considerând că Alexandru Chirnev urmează a fi obligat pe cale judiciară la onorarea obligațiilor ce-i revin, deoarece nu poate să întrețină copilul de una singură, iar date referitor la faptul dacă pârâtul este angajat în câmpul muncii sau care sunt veniturile acestuia nu sunt cunoscute, astfel, consideră necesar încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de 2 000 de lei lunar or, conform datelor statistice prezentate de Biroul National de Statistică coșul minim de consum pentru copii cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani constituie 2 234,10 de lei, deci suma solicitată a fi stabilită cu titlu de pensie alimentară este una echitabilă, care are menirea să acopere parțial cheltuielile necesare pentru întreținerea și dezvoltarea în condiții adecvate a copilului minor și totodată, care protejează interesele legale ale acestuia.

La 13 februarie 2020, Alexandru Chirnev a depus cerere reconvențională împotriva Elenei Chirneva, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani, mun. Chișinău, prin care a solicitat determinarea domiciliului copilului minor Xxxx la domiciliul tatălui (f.d. 96-99).

În motivarea cererii reconvenționale, a invocat că, din căsătoria cu Elena Chirneva, la xxxx s-a născut fiul Xxxx, iar pentru întreținerea copilului, oferă ajutor material benevol. În pofida faptului că Elena Chirneva s-a adresat în judecată cu cerere de stabilire a domiciliului copilului, ea a trecut cu domiciliul la concubinul său, a luat copilul și i-a interzis întâlnire cu tatăl.

Alexandru Chirnev a menționat, că comportamentul reclamantei a servit drept temei pentru adresarea la Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului cu cerere privind stabilirea dreptului de comunicare a copilului cu părinții și alte rude.

La 16 octombrie 2019, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani a examinat cererea și a stabilit programul întâlnirilor cu fiul Xxxx, fiind emisă decizia nr. 03/26, însă, la 15 noiembrie 2019 Elena Chirneva s-a adresat Direcției cu cerere privind anularea deciziei Comisiei din 16 octombrie 2019, iar la 11 decembrie 2019 Direcția a emis hotărârea nr. 05/35 prin care i s-a refuzat Elenei Chirneva în modificarea programului întâlnirilor cu copilul.

Reclamantul a invocat că la 14 ianuarie 2020, Elena Chirneva a depus cerere de chemare în judecată privind anularea programului de întâlniri cu copilul stabilit în baza deciziei nr. 03/26 din 16 octombrie 2019 fără a indica motive reale pentru depunerea unei astfel de cereri.

Alexandru Chirnev a susținut că în prezent Elena Chirneva locuiește în mun. xxxx, str. xxxx, ap. x, locul de domiciliu al concubinului ei, și care în prezent este căsătorit, având doi copii minori la întreținere.

Din spusele fiului Xxxx, ultimul nu dorește să trăiască cu un alt bărbat într-un apartament, deoarece întrebuințează băuturi alcoolice, sunt certuri și copilului îi este frică. Din momentul în care a ajuns în apartamentul concubinului soției, a devenit tensionat, deseori plânge și îl roagă să-l ia acasă, însă reclamanta prin orice mijloc dorește să limiteze fiul în comunicarea cu el.

Reclamantul a indicat că, la 13 ianuarie 2020, Elena Chirneva l-ar fi agresat pe fiul Xxxx aplicându-i lovituri în regiunea feței. Pe faptul agresării fizice a copilului s-a adresat la Inspectoratul de Poliție Buiucani, iar ulterior a mers cu copilul la examenul medico-legal. Actul de examinare medico-legală a fost expediat organelor de poliție, care efectuează în prezent verificarea tuturor circumstanțelor incidentului.

La 16 ianuarie 2020, la cererea Elenei Chirneva a avut loc ședința Comisiei Direcției pentru Drepturile Copilului referitor la încălcarea programului de întâlniri cu fiul, a avut loc discuție cu copilul în absența părinților, și li s-a explicat că copilul nu dorește să se întoarcă la mama sa, dar vrea să rămână cu tatăl său, totodată s-a recomandat să se adreseze la Centrul de asistență psihologică „Amicol”, deoarece copilul necesită ajutor psihologic.

Alexandru Chirnev a menționat că, Elena Chirneva acționează în detrimentul intereselor copilului, iar comportamentul mamei afectează negativ starea psihologică a copilului. Mai mult, dânsul nu consumă băuturi alcoolice, nu fumează, acordă atenție copilului atunci când sunt împreună, fiind atașați unul față de altul, copilul dorind să locuiască cu tata.

Prin hotărârea din 04 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Elena Chirneva.

S-a desfășurat căsătoria încheiată la 27 aprilie 2012 între Alexandru Chirnev și Elena Chirneva (Samoilenco) de Oficiul de Stare Civilă sectorul Râșcani, mun. Chișinău, trecută în Registrul de stare civilă la nr. 200.

S-a partajat bunul mobil proprietate comună în devălmășie a soților,

autovehiculul de model „Xxxx”, numărul de înmatriculare XXXX prin vânzare la licitație.

S-a atribuit în proprietate lui Alexandru Chirnev și Elenei Chirneva (Samoilenco) câte ½ cotă-parte din prețul de vânzare la licitație a autovehiculului de model „Xxxx”, numărul de înmatriculare XXXX.

S-a încasat de la Alexandru Chirnev în beneficiul Elenei Chirneva cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat, în sumă de 5 212,5 de lei.

În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a admis acțiunea reconvențională depusă de Alexandru Chirnev, fiind dispusă determinarea domiciliului copilului minor Xxxx, născut la xxxx cu tata, Alexandru Chirnev.

S-a încasat de la Elena Chirneva în beneficiul lui Alexandru Chirnev cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 100 de lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

Prin decizia din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de reprezentantul Elenei Chirneva, avocatul Olga Ciobanu.

S-a casat parțial hotărârea din 04 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii cerințelor Elenei Chirneva cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere și a acțiunii reconvenționale depuse de Alexandru Chirnev împotriva Elenei Chirneva, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și s-a adoptat o nouă hotărâre în această parte, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Elena Chirneva împotriva lui Alexandru Chirnev, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani mun. Chișinău cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor de judecată.

S-a determinat domiciliul copilului minor, Xxxx, născut la xxxx, cu mama Elena Chirneva.

S-a încasat de la Alexandru Chirnev în beneficiul Elenei Chirneva, pensie pentru întreținerea copilului minor, Xxxx, născut la xxxx, în mărime de 1 500 de lei, începând cu data adresării cererii în judecată - 03 iulie 2019, până la atingerea majoratului copilului minor.

S-a încasat de la Alexandru Chirnev în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 540 de lei.

S-a respins acțiunea reconvențională depusă de Alexandru Chirnev împotriva Elenei Chirneva, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău cu privire la determinarea domiciliului copilului minor.

În rest, hotărârea a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel considerat greșită concluzia instanței de fond privind respingerea pretențiilor Elenei Chirneva privind stabilirea domiciliului copilului minor cu mama acestuia și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor din acțiunea inițială și de admitere a acțiunii reconvenționale depusă de Alexandru Chirnev privind determinarea domiciliului copilului minor Xxxx cu tatăl.

Instanța de apel a relevat că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării lui le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict

apărute între ei trebuie să ia în considerare interesul superior al copilului, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

La caz, potrivit avizului Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani nr. 61/08-831 din 26.10.2020, rezultă cu certitudine că minorul Chirnev Xxxx locuiește cu mama sa, iar relațiile dintre membrii familiei sunt construite pe dragoste, prietenie și respect reciproc, minorul are totul pentru a crește și a se dezvolta intelectual.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic raportul de evaluare psihologică din 19 august 2020, efectuat de psihologul al CNPAC (f.d. 156-157), pe care s-a bazat instanța de fond întrucât la momentul emiterii acestuia minorul Xxxx, locuia cu tatăl său, Alexandru Chirnev, fapt confirmat și prin expresia copilului că, în relații cu tata „îi este frică să sufere, pentru că tata este aproape ca un copil”, având tendința de a-l proteja. Este evident, că astfel de emoții au fost provocate de tata copilului or, ultimul a afectat emoțional starea psihologică a copilului.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că, Alexandru Chirnev ignoră absolut orice recomandare elaborată de către organele de tutelă și poliție. Astfel, conform răspunsului nr. 34/20/5 23338 din 16 decembrie 2020, Inspectoratul de Poliție a comunicat că au fost petrecute discuții cu Alexandru Chirnev cu caracter profilactic și avertizat, pentru neadmiterea pe viitor a astfel de cazuri sau alte încălcări a legislației. Iar potrivit răspunsului nr. 17206 din 15 septembrie 2020, Inspectoratul de Poliție Buiucani a Direcției de Poliție a mun. Chișinău a comunicat, că Alexandru Chirnev a fost avertizat în scris asupra neadmiterii pe viitor a actelor de violență în familie.

Instanța de apel a notat că Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani prin răspunsul cu nr. C114/20 din 26 februarie 2020 a comunicat că din octombrie 2019 și până în prezent, în repetate rânduri au avut loc discuții profilactice cu tatăl copilului Alexandru Chirnev, însă autoritatea nu poate obliga să nu admită abateri și abuzuri. În prezent, mama copilului nu cunoaște locul aflării copilului Xxxx și nu are nici un contact, nici telefonic, deci este îngrădită în comunicare cu copilul de către tatăl, Alexandru Chirnev. Mai mult, Alexandru Chirnev nu dispune de un loc de trai permanent, nu are în proprietatea sa locuință și din momentul despărțirii a schimbat peste 5 ori locul de trai.

La fel, instanța de apel a constatat Elena Chirneva mai are un copil minor xxxx, care este sora copilului xxxx. Prin urmare, în vederea protejării intereselor primare ale fraților/surorilor, stabilirea domiciliului copilului minor Xxxx cu mama Elena Chirneva, va permite stabilirea unei legături strânse între frați/surori, creând un mediu favorabil de dezvoltare și creștere pentru frați/surori or, aceasta este unica cale în scopul evitării decalajului emoțional și psihologic al copiilor minori.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță nu a examinat toate circumstanțele cauzei, apreciind probele și legea materială și procesuală eronat în interesul unei părți și nu în interesul superior al copilului. Astfel, domiciliul copilului minor Xxxx urmează a fi stabilit cu mama Elena Chirneva, având în vedere și faptul că despărțirea de mamă la vârsta fragedă a minorului nu va fi în interesul acestuia. Or, chiar și în cazul determinării locului de trai al copilului la domiciliul mamei, tatăl minorului nu este lipsit de dreptul său de părinte, inclusiv de posibilitatea de a se vedea și comunica cu acesta, de a participa la educația și dezvoltarea copilului.

Instanța de apel a stabilit că, Alexandru Chirnev este angajat în câmpul muncii în calitate de manager având un salariu de 2 500 de lei, potrivit ordinului nr. 1 din 01 martie 2011 (f.d. 70-71), iar conform datelor statistice oficiale ale Biroului Național de Statistică minimul de existență lunar constituie pentru un copil cu vârsta între 7-17 ani, este de 2 234,1 de lei.

Respectiv, corelând egalitatea părinților pentru îngrijirea și întreținerea copilului minor, Xxxx, instanța de apel a concluzionat că pârâtul urmează să achite pensia de întreținere Elenei Chirneva în sumă de 1 500 de lei lunar, în corespundere cu art. 76 alin. (1) din Codul familiei, începând cu data adresării acesteia în instanța de judecată și până la atingerea majoratului copilului minor.

Totodată, instanța de apel a dispus încasarea de la Alexandru Chirnev în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 540 de lei.

La 15 februarie 2022, Alexandru Chirnev, reprezentat de avocatul Irina Iațuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel și-a fundamentat concluziile doar pe baza cererii de apel depuse de către Elenei Chirneva, nu au fost luate în considerare probele care atestă abuzul asupra copilului din partea mamei, aprecierea probelor de către instanța de apel este arbitrară, și această evaluare incorectă duce la încălcarea gravă a drepturilor copilului minor care a fost supus abuzurilor, atât fizice, cât și psihice din partea reclamantei.

Recurentul a susținut că, prin hotărârea din 05 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sectorul Râșcani, menținută prin încheierea din 08 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins cererea Elenei Chirneva privind anularea programului de comunicare cu copilul, stabilită prin decizia Oficiului pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani din mun. Chișinău nr. 03/26 din 16 octombrie 2019.

Recurentul a indicat că instanța de apel, pe parcursul examinării cauzei, a fost informată, că programul de întâlniri cu copilul minor al părinților a fost recunoscut ca legal prin hotărârea definitivă a instanței de judecată, însă acest fapt nu a fost luat în considerare și fără nicio probă, doar în baza declarațiilor orale și scrise ale contestatorului, a evaluat acțiunile Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului, recunoscându-le drept încălcarea drepturilor mamei, și asta în timp ce există hotărâri judecătorești, care stabileau contrariul.

Recurentul a susținut că, într-adevăr închiriază apartamentul nr. x din strada xxxx, mun. xxxx, pentru ca copilul să locuiască în condiții bune, să aibă propria lui odaie și un loc de studii. Această locuință a fost examinată de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului și s-a concluzionat că minorul locuiește cu tatăl său într-un apartament care îndeplinește pe deplin condițiile pentru dezvoltarea normală și de trai a copilului.

În același timp susține că, Elena Chirneva locuiește în apartamentul nr. c situat pe adresa mun. xxxx, str. xxxx ce aparține concubinului său și cu are împreună au o fiică. Recurentul susține că, potrivit declarațiilor copilului, ultimul nu dorește să se afle în apartamentul concubinului mamei sale, pentru că consumă des alcool, deseori au loc certuri cu mama lui, nimeni nu îi acordă atenție, nu se joacă cu el.

Recurentul a invocat că, în privința Elenei Chirneva a fost acumulate materiale referitor la comiterea contravenției prevăzute de art. 78¹ din Codul contravențional,

pe motiv că la 13 ianuarie 2020, a lovit copilul. Respectiv, instanța de apel la adoptarea deciziei nu a ținut cont de faptul că există cauze administrative în examinare, concluzionând urmează a fi apreciate critic declarațiile copilului.

Recurentul a menționat că, prin cererea Valentinei Samoilenko, mama Elenei Chirneva și bunica lui Xxxx a solicitat instanței de fond examinarea cauzei ținând cont de opinia copilului, de a rămâne tata deoarece Alexandru Chirnev este un tată bun.

Recurentul a indicat că, Xxxx locuiește cu tatăl său din decembrie 2020. Copilul i-a propus în mod repetat Elenei Chirneva să se întâlnească cu el fără concubinul ei, dar Elena Chirneva nu a fost de acord. În ciuda faptului că copilul este cu tatăl său de un an, Elena Chirneva a primit de la instanța de apel titlul executoriu și l-a predat spre executare silită.

Recurentul consideră că, concluziile instanței de apel nu corespund împrejurărilor de fapt ale cauzei, decizia a fost luată cu încălcarea normelor de drept material, cu aprecierea arbitrară a probelor, încălcând drepturile minorului Xxxx.

La 25 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatilor copia cererii de recurs depusă de către Alexandru Chirnev, reprezentat de avocatul Irina Iațuc, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 44, vol.II).

La 09 martie 2022, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău a depus referință prin care a indicat că, luând în vedere vârsta copilului, opinia ambelor părți, conflictul dar și comportamentul acestora și nu în ultimul rând interesul superior al copilului, solicită ca la pronunțarea hotărârii să se țină cont în exclusivitate de interesul superior al copilului.

La 21 martie 2022, Elena Chirneva, reprezentată de avocatul Olga Ciobanu a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă și menținerea în vigoare a deciziei din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 20 octombrie 2021.

La data de 20 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 17, vol.II) a expediat în adresa participanților la proces decizia motivată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 15 februarie 2022, astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Alexandru Chirnev, reprezentat de avocatul Irina Iașiuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Alexandru Chirnev, reprezentat de avocatul Irina Iașiuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh